

Tibetaner gläds åt en kinesisk flagga i ett propagandafoto av okänd härkomst.

Röda flaggor i de tibetanska byarna

Detta blogginslag skrevs av den tibetanska aktivisten och författaren Woese och lades upp på hennes blogg den 14 juni i år. I inlägget beskriver Woese hur tibetanska munkar, nunnor och vanliga människor i Chamdoregionen tvingas hissa den kinesiska flaggan och hänga upp porträtt på kinesiska ledare. Under hösten 2013 har ett antal incidenter inträffat på andra håll i den så kallade Tibetanska Autonoma Regionen där tibetaner som vägrat visa sin lojalitet mot den kinesiska staten på detta sätt blivit beskjutna (se notis).

ÖVERSÄTTNING AV GUSTAV MÅNSSON

ARBETSGRUPPER finns stationerade i alla den Tibetanska Autonoma Regionens (TAR) 1700 kloster. Jag hörde att Peking hade planerat att skicka ut 3000 man, men i realiteten är de fler än 7000. Arbetsgrupper har också bildats i de 5400 byar som är under kinesisk administration. Tibets officiella medier hävdar att "det finns 20 000 partimedlemmar på plats i byarna"; jag vet inte om denna siffra inkluderar de som stationerats i klostren.

Anledningen till att arbetsgrupperna har placerats ut i byarna och klostren i Chamdoregionen är att dessa ska implementera TAR-policyn "9 Haves" (alltså att "ha porträtt på de fyra ledarna, ha den nationella flaggan, ha vägar, ha vatten, ha elektricitet, ha en TV, ha filmer, ha ett bibliotek, ha tidningar"). Sedan slutet av 2011 har det varit obligatoriskt att hissa den femstjärniga röda flaggan på taken till alla kloster, klostresalar och munkboningar,

och dessutom på varje bondes och herdes hustak. I alla kloster, tempel, munkboningar och bönders och herdars hus har man också varit tvungen att hänga upp porträtt på Kommunistpartiets ledare och pryda dessa porträtt med en tibetansk Khata [tibetansk ceremoniell sjal]. De som vägrat har riskerat politiska problem. Bönder och herdare har varit tvungna att köpa de rödstjärniga flaggorna själva; beroende på kvalitet kostade en flagga mel-

lan tre och sex Yuan. Om man velat byta ut en gammal flagga mot en ny har man också varit tvungen att betala. Det var inte förrän i år flaggor började delas ut gratis. Arbetsgrupperna åkte ofta ut till kloster och familjehem för att göra kontroller.

När man idag besöker Chamdos byar och kloster ser man inte några böneflaggor utan bara en massa scharlakansröda, femstjärniga flaggor. Det som däremot är väldigt konstigt är att när tjänstemän från Peking eller andra Hankinesiska områden kommer för att inspektera området ber arbetsgrupperna folk att tillfälligt ta ner alla röda flaggor – men när tjänstemännen sedan åker ska flaggorna hängas upp igen. När kulturtjänstemän från Sichuan nyligen kom för att besöka Karmaklostret hade de röda flaggorna tagits bort från bönesalarna och munkboningarna långt i förväg.

I APRIL I ÅR gick arbetsgrupperna från hus till hus och konfiskerade bensin och diesel som munkar och herdar använder till sina bilar och motorcyklar. Sedan dess måste man visa upp sitt ID-kort och få ett påfyllnadskort när man behöver köpa bensin. Det är bara med detta påfyllnadskort man kan köpa bensin från bensinstationen numera. Utan det blir man nekad. Om tibetaner från andra områden som exempelvis Sichuan eller Qinghai kommer för att köpa bensin blir de garanterat nekade.

Dessutom har alla tibetaner, till och med små barn, tvingats lämna sina fingeravtryck på ett dokument och skriva under. I och med detta har de tillkännagivit att om någon i familjen bränner sig själv kommer de familjemedlemmar som har en officiell tjänst förlora sina jobb; om ingen har en sådan tjänst kommer hela familjen arresteras. Om någon från byn bränner sig själv kommer alla bidrag och ersättningar stoppas och alla som bor i samhället arresteras. Om någon från ett kloster bränner sig själv ska klostret stängas och alla munkar arresteras. För övrigt ska de munkar som verkar vid det kloster där den eventuella självbrännaren praktiserar Buddhism behandlas som "medhjälpare till mord".

Med början förra året har munkar och nunnor från nästan 500 kloster i Chamdo förbjudits att gå ut och ombetts stanna i sina kloster. Om de haft ett ärende utan-

för klostret har arbetsgrupperna bara beviljat tre dagars frånvaro. Om man velat åka bort i max 15 dagar har man varit tvungen att söka tillstånd hos byöverhuvudet eller byns partisekreterare; för en månads frånvaro har ett tillstånd från länets United Front Work Department och berörda säkerhetsorgan krävts. Dessa tillståndsprocedurer är relativt besvärliga. Om man inte återvänder innan den godkända tidsfristen löper ut anses förseelsen likvärdig med en missnöjesyttring mot regeringen – och straffas hårt. Enligt rapporter reste inte en enda munk eller nunna till Lhasa förra året och än så länge har bara fyra munkar fått tillstånd att åka till Lhasa i år. Om någon från klostret eller byn vill besöka ett annat kloster eller samhälle måste denne vid ankomst besöka den lokala arbetsgruppen för registrering och rapportering. Annars, om denne blir påkommen, blir han eller hon inte bara ivägskickad men kan också räkna med stränga straff.

OM TIBETANER FRÅN andra områden som Sichuan eller Qinghai önskar komma till Chamdoregionen måste de införskaffa minst fem olika typer av intyg. Bortsett från ett ID-kort behöver de ta med sig intyg utfärdade av byn, länet, polisen och säkerhetstjänsten. Nunnor och munkar behöver ytterligare ett: munk/nunna-intyget.

På alla vägar i Chamdo (bortsett från den som går till flygplatsen och de primära turiststråken) finns kontrollstationer. På den 170 kilometer långa sträckan mellan Chamdo och Menda län hittar vi inte mindre än tre gigantiska stationer och en mindre. Motorcyklar tillåts inte passera. Om en bil från klostret eller byn vill komma förbi en kontrollstation som heter "Dedang" måste de betala 200 Yuan, förmodligen enligt reglerna som gäller på just denna station. Stora bilar måste också betala men priset är okänt. Alla tibetaner som passerar genom kontrollstationerna blir kroppsvisiterade och även deras bagage och mobiltelefoner kontrolleras. Om de bär med sig ett foto på Hans Helighet eller har "förbjudna sånger" i sin telefon arresteras de omedelbart. *

Inlägget översattes från kinesiska och publicerades på webbplatsen High Peaks Pure Earth den 24 september 2013.

Protest mot tvångsmetoder ledde till dödsskjutning

Kraftåtgärder mot tibetaner som vägrar visa sin lojalitet mot den kinesiska staten har under september och oktober lett till ett flertal incidenter i den så kallade Tibetanska Autonoma Regionen (TAR). Den allvarligaste av dessa inträffade i början av oktober då kinesiska säkerhetsstyrkor enligt Radio Free Asia sköt fyra tibetaner till döds och skadade minst femtio andra.

I slutet av september anlände en stor grupp myndighetspersoner till Nagchu i TAR för att genomdriva ett påbud att hissa den kinesiska flaggan intill alla hem och kloster i prefekturen. Som en följd av detta drabbade ett antal upprörda tibetaner samman med polis. Några blev omhändertagna, vilket följdes av ännu kraftigare protester. Liknande incidenter har sedan inträffat på flera platser i prefekturen som gränssar mot Lhasa stad.

Den dödliga skjutningen i början på oktober ska ha inträffat efter att paramilitära styrkor satts in mot demonstranter som samlats för att protestera mot en husrannsakan. Målet var en tibetan som misstänks ha lett protester mot flagghissningstvånget i regionen. Förutom att ett antal tibetaner troligen fick sätta livet till (dödssiffran har ännu inte kunnat bekräftats av andra nyhetsbyråer) ska flera av de skottskadade inte fått den vård de behövde. I sviterna av incidenten infördes långtgående reserestriktioner i området och myndigheterna har försökt hindra känslig information från att komma ut. Amnesty International fördömde skjutningen i en pressrelease den 9 oktober och kallade den kinesiska polisens agerande för "skandalöst".

Sedan de tibetanska upploppen 2008 har kinesiska myndigheter inlett ett flertal kampanjer i TAR för att tvinga tibetaner att visa sin lojalitet mot det kinesiska Kommunistpartiet och den kinesiska staten. Förutom flagghissningstvånget rapporteras om obligatoriska omskolningslektioner och andra försök till indoktrinering. Incidenterna i september och oktober i år är inte de första reaktionerna mot dessa djupt impopulära kampanjer.